

Vízigárdista



Történelem

A Fendor-tenger mellett Erenig és Haonwellig vezető kereskedelmi útvonalon a XVIII. századtól kezdődően virágzott fel a kereskedelem. A városokon belül, illetve az államok között egyaránt gyilkos küzdelem kezdődött a kalmárjogokért, a tengeri és szárazföldi útvonalak biztosításáért, aminek csak a harcoló felek sokszori kivérzése után 2250-ben megkötött Sósöböl Paktum vetett véget. A nagy céhek képviselői létrehozták az egyes városok közötti vitás ügyek elsimítására hivatott Vöröstaláros Bírák testületét, s megállapodtak a vámok, mértékek és hajózási jogok szabályozásáról. Habár az érdekellentétek ezzel nem szűntek meg, a nyílt háborúk alaposan megritkultak, ami a Paktumot aláíró államférfiak bölcsességéről tanúskodik. Az ő feladatuk megkönnyítése végett létrehoztak egy elit fegyveres testületet is, melynek csak a Testület parancsol: a Riegoyi Vízigárdát.

A Gárda eleinte a kalmárcéhek legjobb harcosaiból verbuválódott, ám eme a szokásnak gyorsan véget vetett a Bírák testülete. Sorozatosan előfordult ugyanis, hogy a Gárdisták nem csak a Bírák parancsait, hanem egykori kenyéradóik „őhajait” is megpróbálták teljesíteni. Nem egyszer sor került arra, hogy a kitűnően képzett gárdistákat egymás ellen kellett bevetni. A toborzást

azóta avatott szemű veteránok végzik: általában harcosképző iskolákat keresnek fel rendszeresen és igyekeznek megnyerni maguknak a tehetséges ifjakat. További lehetőséget jelent a már bizonyított városörök beszerzése és kiképzése, illetve természetesen az önkéntes jelentkezés. Ez utóbbi teszi ki azonban a Gárda létszámának legkisebb hányadát: a rettenetesen kemény kiképzés ugyanis elriasztja a vállalkozókat, esetleg már a tréning közben döbben rá az önkéntes, hogy neki itt semmi keresnivalója. Legrosszabb esetben a jelentkező belehal a szörnyű igénybevitelbe.

Feladatkör

A Gárda feladata elsősorban ma is az egyes városállamok közötti fegyveres összetűzések megakadályozása, ám mivel ezek megritkultak, így újabb feladatkört is kaptak. A környéken portyázó ork csapatok, aunok illetve a ritkábban felbukkanó gyíklények ellen is őket vetik be a határvidékeken, míg a városokban az ő feladatuk minden olyan probléma megoldása, mely a Bírák szerint meghaladja a városőrség erejét, avagy döntő fontosságú a Városállamok szempontjából.

Ilyen feladat például a Tredess olajtavainál P. sz. 3687 nyarán lángra kapott a Feketető előtt lévő tó biztosítása is. A lángoló olajtavat azóta



sem sikerült eloltani, sem hagyományos, sem mágikus eszközökkel. Az évek óta égő olaj az idők során különös lényeket vonzott magához, melyek úgy tűnik, hogy a tűzből táplálkoznak, és határozott ellenszenvvel viseltetnek az emberek, de különösen az olajat eloltani szándékozók iránt. Eleinte a városórség próbálta meg elűzni az itt felbukkant teremtményeket, ám ez rettenetes veszteségek árán sem sikerült. Ezután a tó gazdái, a tredessi kőfaragók és pallérok céhe saját egységeiket, a céh fegyvereseit vetették be a lánglények ellen. A rövid ideig tartó véres – és tüzes – küzdelemben a kiküldött alakulatokból hírmondó sem maradt. A Bírák ekkor a Gárdát bízták meg a tó biztosításával, akik kettős feladatot látnak el: senkit nem engednek a közelébe és a kitörni kész lényeket is a zárógyűrűn belül kell tartaniuk. Ez számukra rendkívül kellemetlen feladat, hiszen képzésükből adódóan lételemüknek a vizet tekintik és a tüzet ki nem állhatják. A tredessi kőfaragók és pallérok céhe azonban folyamatosan keresi a megoldást arra, hogy miképp lehetne a tüzet eloltani és a lánglényeket elűzni. Az, hogy a tó lángba borulása baleset, avagy merénylet eredménye volt-e, máig nem sikerült kideríteni.

A Gárda nem unatkozik különleges feladatok híján sem. A Városállamok területén fekvő több, mint 220 államocska egyikében-másikában időről időre felütik a fejüket olyan szekták, csoportosulások, melyek ellen a Bírák erőszakkal kénytelenek fellépni. Ilyen esetekben általában a gárdistáké a főszerep, hiszen a „meg nem tűrt” csoportok kialakulása önmagában bizonyítja a városórség és a vezetés tehetetlenségét.

Szintén fontos szerep jut nekik, ha valamely céh „nem tiszta” ügyletekbe bonyolódik. Ilyenkor ráadásul komoly körültekintéssel kell eljárniuk, hiszen az egyes államok valódi vezetői tulajdonképpen a céhek elöljárói, míg a valódi városvezetés gyakran csak az előbbieik támogatásában, kiszolgálásában jeleskedik. Nem egyszer előfordult a Városállamok története során, hogy a Gárda véres fegyveres harcba bonyolódott egyik-másik céh zsoldosaival – akiknek képességei természetesen messze meghaladják a városórségét.

A leggyakoribb bevetési területük – mi más lehetne az Öbölben? – a kalózkodás elleni fellépés. Ebben természetesen támogatja őket a legtöbb városállam vezetése, valamint a kereskedő- és hajóscéhek elöljárói is. Ez a tevékenység egy igazi

„szélmalom-harc”: mire egy kalózszervezetet sikerül felszámolni, arra három másik lép a helyébe. A tengeri kalózkodók három jól elkülöníthető tartományra osztották maguk között a Riegoy-öböl vizeit: az északi partvidéket uraló Albatroszfiókák gyorsjáratú tabrakjaikkal szinte valamennyi konkurensüket fel tudták számolni. Egyedül a Shanice-öböl környékén hajózó törpeklán képes velük fölvenni a versenyt. A középső területek vizein jelenleg (P. sz. 3690-es években) két nagyobb kalóztestvériség garázdálkodik, az egymással is folytonos harcban álló Kézkátony klán és a Rekedtek, melyek tevékenységét több ízben csak az ismételt sürgetésre egyesült szövetségi hajóhad volt képes visszaszorítani. A jelenlegi erőviszonyok alapján a végső győzelemre és a többiek behódoltatására a Sárkányhajósok a legesélyesebbek. Székhelyüket, Dursah városát nemzedékek alatt amolyan kalózállammá sikerült fejleszteniük. Dursah-t éppen emiatt százötven esztendeje törölték a Sósöböl Paktumot aláíró városállamok jegyzékéből. E három szervezet a Gárda fő célpontja ám ellenük sajnos csak részsikereket könyvelhetnek el.

Szárazföldön a legkomolyabb ellenfeleik a különböző tolvaj-szerveződések. Míg a kisebbekkel szemben határozottan jó eredményeket képesek elérni - orgazdáik, szállítmányaik lefűléseivel, kapcsolattartóik kiiktatásával -, addig a valóban nagy szervezetek ellen kevés sikerrel veszik fel a harcot. Legnagyobb ellenlábasuk a Barrakudák néven ismert szervezet, mellyel állandó küzdelmet folytatnak, és ha ez még nem lenne elég, megjelentek a Kobrák képviselői is a Városállamokban.

Az egyes kalóz-és tolvajszervezetek között gyakoriak a véres leszámolások és a kora reggel az utcákon heverő holttestek természetesen nem tesznek jót a Vízigárda hírnevének. A Gárda vezetése így aztán komoly gyűlölettel tekint e csoportosulásokra és kegyetlenséggel határos eszközökkel harcol ellenük, ami gyakran ártatlan polgárok halálához is vezet.

Szervezeti felépítés

- székhelyük Up-Umbar városában található (a híres tengerár az ő központjukat is elpusztította, de a parttól kissé messzebb újjáépítették az eredeti tervek alapján)

- minden nagyobb városállamban létezik központjuk (Hul-Em, Hatam, Jem-Irre, Entredi, Bellendar, Dinis)

- a Gárda közvetlenül a Vöröstaláros Bírák irányítása alatt áll – minden központban van egy testületük, amit öt fő irányít. Ők felügyelik a Gárda tevékenységét, fogadják a megbízásokat, értékelik az eredményt és gondoskodnak a Gárda függetlenségéről.

A katonai vezetés 4 főből áll: a kiképzőparancsnok, a Gárda helyi tábornoka, a központ szakrális vezetője (Antoh-pap) és a rangidős varázshasználó alkotják. Minden központban 3 századnyi kiképzett gárdista állomásozik (vezetőik a száznagyok), ők pedig egy ezrednagy parancsnoksága alatt állnak. A központban egyszerre egy szakasznyi (30-35 fő) kiképzése folyik. A kisegítő személyzet létszáma 35-40 fő körül mozog, ami azért ilyen alacsony, mert jónéhány munkát

maguk a gárdisták végeznek el. A központban általában 4-5 Antoh-pap és 2-3 varázstudó biztosítja a mágikus támogatást.

Kiképzés

kidolgozás alatt...

A Gárda büszkeségei

kidolgozás alatt...

Játéktechnika

kidolgozás alatt...

?

Szerző: Alghar

Forrás: Atlantisz

Szerkesztette: Magyar Gergely

A cikk nyilvánvalóan félkész, sajnos így került fel a forrás-oldalra, folytatását vagy teljes változatát nem sikerült megtalálni.